

Andra fallet.

för 600 R:dr nettoinkomst betalar nu A 3,60 R:dr bevillnings- och kommunal-
skatt efter 72 fyrkar.

B 3,00 d:o d:o d:o 30 „

C 3,00 d:o d:o d:o 30 „

Tredje fallet.

för 6,000 R:dr nettoinkomst betalar nu A 36 d:o d:o d:o 720 „

B 60 d:o d:o d:o 600 „

C 60 d:o d:o d:o 600 „

Första fallet.

Om man deremot antager, att fastigheternas egare hafva skuld, så att A 0,36 R:dr bevillning . . . 4 fyrkar.

$\frac{1}{3}$ af deras inkomst åtgå till räntor, B 0,00 d:o d:o . . . 0 „

att således jordbruksfastighet, taxerad C 0,00 d:o d:o . . . 0 „

att således jordbruksfastighet, taxerad till 300 R:dr, endast lemnar 10 R:dr netto; att för dessa 10 R:dr likasom

Andra fallet.

för 10 R:dr beskattad inkomst af kapital en fyrk bör åsättas, men att för 15 R:dr inkomst af arbete skall åsättas

A 3,60 R:dr bevillning . . 40 fyrkar.

B 3,00 d:o d:o . . 30 „

C 3,00 d:o d:o . . 30 „

en fyrk, så visar sig motstående förhållanden:

Tredje fallet.

A 36 R:dr bevillning . . 400 fyrkar.

B 60 d:o d:o . . 600 „

C 60 d:o d:o . . 400 „

N:o 66.

Af Herr von Koch: Angående lindring af båtsmanshållet i Blekinge.

Då ännu det förslag till organisation af försvarsväsendet, värneplikten och lindringar uti rust- och rotehållares skyldigheter, Kongl. Maj:t kan komma att framlägga är mig alldeles obekant;

då förut gjorda framställningar likväl låta befara, att man torde vilja minska båtsmännens antal i andra provinser, men icke i Blekinge;

då den gifna följden deraf, att man får t. ex. 4,000 i stället för 6,000 båtsmän, om lika antal öfvas, blifver en tredjedel ökad tjenstgöring för de 4,000 kvarvarande;

då öfningstiden väl ock, så vidt jag begriper, för båtsmän, hvaraf endast ett obetydligt fåtal före antagandet varit, eller under tjenstetiden äro sjömän eller sjöfart *enskildt* idkande, bör snarare ökas än minskas;

då, om vår flotta nu är liten, den kanske snart, om andra åsigter och personer vinna inflytande, kan komma att förökas;

då biträde af båtsmän dessutom i ökad mån torde påkallas, till följd af nya uppfinningar, för vefning eller framskaffande af fartyg med handkraft på annat sätt:

då, ehuru godt, nyttigt och nödigt allt detta sannolikt kan blifva för landet, gifvet är, att för rust- eller rotehållare båtsman blir dyrare att anskaffa i samma förhållande som ökad tjenstgöring, frånvaro från hem, hustru och barn påkallas, samt att i synnerhet utvägarne till dessas försörjning derigenom minskas, hvarigenom fattigdom under och efter tjenstetiden för båtsmansfamiljerna inträffar, till tunga för rusthållare och kommun;

då mig veterligen icke från Blekinge, såsom från åtskilliga andra län, uppgift blifvit infordrad angående bördor, som äro en följd af indelningsverket;

då den af Blekinge läns landsting gjorda framställning, angående lindring i fattigvårdsbördan, förorsakad genom det ofantliga antalet af båtsmäns och f. d. båtsmäns familjer, icke lär hafva vunnit annat afseende än infordrande af utlåtande från embetsverk här i *hufvudstaden*, hvilka, så synes det åtminstone mig, alldeles förbiseende hvad landstinget åsyftat och begärt, och hufvudsakligen på grund af — allt från de gamla bränvinsförfattningarnes tid — de höga taxeringsvärdena i Blekinge, utan inhemtande af upplysningar från orten, förklarar allt i Blekinge vara så väl bestämdt, att man der borde finna sig belåten;

då emellertid förhållandet i sjelfva verket är sådant: att ett för 20 år sedan af en tillförordnad landshöfding fäldt yttrande, att Blekinge skulle blifva Sveriges Irland, nu verkligen hotar blifva en sanning, om icke snart en kraftig bot utfinnes mot allt det elände, som följt af de 1,500 båtsmän, Carl XI ålade 875²¹⁷/₃₃₆ mantal i Blekinge att hålla, och de ungefär lika många båtsmansfamiljer, han lät dityföra mest från Finland, der han i stället ville hafva soldater; att för hvarje af dessa 875²¹⁷/₃₃₆ mantal, i *medeltal*, enligt 1867 års markegång å vakansafgiften, den *direkta* kostnaden endast för båtsmanshället uppgår till öfver 203 R:dr; att dertill, såsom bihang, följer den *indirekta*, till största delen från underhåll af båtsmän, och deras enkor och afkomlingar härflytande, fattigvårdsafgiften, uppgående i en församling, der jag har egendom och der man tröstat mig dermed, att tungan var större i nästa grannförsamling, år 1867 till 46 öre per fyrk

fyrk eller 9 R:dr 20 öre på hvar bevillningsriksdaler, eller 88 R:dr 78 öre per mantal ;

samt då båtsmännen, enligt mig af sakkunnige personer lemnade uppgifter, dels äro mindre duglige sjömän, dels kosta Kronan och rusthållarne så mycket, att för den tid båtsman är, jemlikt kontrakt och författningar, pligtig att tjenstgöra, han är dyrare än den för yrket uppfödde och bildade matrosen, vågar jag föreslå :

att, derest, oberoende af eller i sammanhang med utsträckning af värnepligten, lindring andra landskaps rust- eller rotehållare beviljas, Blekinges rust- och rotehållare äfven må sådan förunnas :

att, i alla händelser, må noga undersökas och utredas, om icke, genom en tidsenligare organisation, t. ex. genom värfvadt, sig åt sjömansyrket och varfsarbeten ständigt egnande manskap, genom aftal med verkliga sjömän, tillhörande handelsflottan eller kustfarare och fiskarebefolkningen, eller annorledes, båtsmanshåll i Blekinge kan alldeles eller till en del afskaffas, mot det vakansafgifter erläggas, så att Rikets försvar ändock icke lider, men rust- och rotehållares jemte fattigvårdens bördor lättas ;

att jemväl, om värnepligten, såsom önskligt är, utsträckes, äfven Blekinge måtte erhålla en, inom dess alla kommuner förlagd och fördelad, närgränsande indelta regementen tillhörande eller sjelfständig stamtrupp, med åliggande, bland annat, att i skolorna och sedermera till inträdet uti bevaringsåldern leda de uppväxande ynglingarnes öfningar för kroppsutveckling och derefter vapnens bruk, på det de må blifva i möjligaste måtto skicklige till fäderneslandets försvar, utan att behöfva, till skada för statskassan, för näringarne och deras egen ekonomi, uppoffra alltför mycken tid på vapenöfningar, efter det de uppnått myndighetsåldern och valt sitt lefnadsyrke.

Förbehållande mig, att framdeles få inlemna handlingar, till bestyrkande af åtskilliga nu gjorda uppgifter, anhåller jag om motionens remitterande till Stats-Utskottet.

Stockholm den 27 Januari 1868.

N. S. von Koch.